

РЕШЕНИЕ

№ 7033

гр. София, 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9136** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. И. Р., чрез пълномощник адв. В., против решение от 30.07.2020г., постановено по н.а.х.д. № 2852/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-009225/22.05.2019г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта по т. 1, с която на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Г. И. Р. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право за управление на МПС за срок от 12 месеца“, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено в несъответствие с разпоредби на материалния и процесуалния закон, както и в несъответствие на събрания по делото доказателствен материал. Сочи се, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка не отговаря на действителната, както и че не са събрани безспорни доказателства за авторството на деянието. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 28.04.2019 г., около 20:50 ч. жалбоподателят Г. Р., свидетелят Х. Т. и още няколко техни приятели, неустановени по делото, се намирили в [населено място], „С. С. Мол“, находящ се на [улица]. Едно от неустановените по делото лица от компанията било с лек автомобил „Мерцедес Е220 ЦДИ“, ДК [рег.номер на МПС], собственост на А. В. М., който автомобил бил паркиран на паркинга пред входа на мола. Жалбоподателят Р. поел управлението на автомобила и изминал около десет метра, форсирайки двигателя му, при което задните гуми започнали да се въртят продължително и от тях започнал да излиза пушек. Последното обстоятелство било възприето от свидетеля Й. М., работещ като охранител в „С. С. Мол“, както и от свидетеля В. З., служител в Зонално жандармерийско управление (ЗЖУ) С., който по същото време заедно със свои колеги извършвал обход на района.

Свидетелят З. и колегите му влезли на паркинга на търговския комплекс за извършване на проверка на горепосочения лек автомобил „Мерцедес Е220 ЦДИ“, ДК [рег.номер на МПС], водачът на който, вече различен от жалбоподателя, междуременно бил тръгнал да излиза от другия изход на паркинга. Установили, че лицето, което форсирало двигателя на автомобила, вследствие на което се получило превъртане на гумите и от последните започнал да излиза пушек, бил жалбоподателят Р., и извикали за съдействие екип на ОПП-СДВР. Свид. З. изготвил докладна записка до началника на ОПП-СДВР, в която описал наблюдаваните и констатирани обстоятелства. Писмено сведение по случая изготвил и свид. М.. Писмено сведение дал и жалбоподателят Р., в което посочил, че бил решил да изпробва автомобила на неговия приятел – А., направил две кръгчета около паркинга и спрял на място да върти гуми, след като идеята му била предложена от неговите връстници. Посочил, че се вдигнал пушек от гумите и той слязъл от колата, тъй като А. бързал да си ходи, защото имал среща.

По подадения сигнал на място пристигнал екип на ОПП-СДВР, като въз основа на показанията на свидетелите-очевидци и изготвените писмени сведения, свид. Д. И., младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, съставил АУАН № 150237/28.04.2019 срещу Г. Р. за това, че на 29.04.2019г., около 20:50ч, в [населено място], [улица], в района на „С. С. Мол“, управлявал лек автомобил „Мерцедес Е220 ЦДИ“, ДК [рег.номер на МПС], като използвал пътя не по предназначение, чрез продължително въртене на гуми и форсиране двигателя на автомобила, квалифицирано като нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Освен това, след извършена служебна проверка, свид. И. констатирал, че Р. имал влязъл в сила фиш за налагане на глоба, който не бил заплатен, поради което приел, че е извършил и нарушение на чл. 18б, ал. 7 от ЗДвП, което също му вменил.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушенията и дадена им аналогична правна квалификация, било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя Р. били наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 3 000 /три хиляди/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца - за нарушението по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, и глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. - за нарушението по чл. 186, ал. 7 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на събраните гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите Д. И., Й. М., В. З. и Х. Т., и писмени - докладна записка до началника на ОПП-СДВР; сведение от свид. М.; сведение от Г. Р.; справка-картон на водача; ЗППАМ № 2251/28.04.2019г.; заповед № 8121К-9034/02.05.2019г.; заповед № 8121з-515/14.05.2018г.

От правна страна, съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН, при спазване на законоустановения ред, в изискуемата форма и съдържат всички необходими реквизити. Съдът е приел, че НП е и материално законосъобразно, в частта му по т. 1, тъй като е безспорно доказано, че от обективна и субективна страна водачът на МПС е осъществил състава на вмененото му нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. По отношение на нарушението на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, съдът е приел, че същото е несъставомерно и е отменил НП, в частта му по т. 2, поради неправилно приложение на материалния закон.

Решението на СРС, в частта му, с която е отменено процесното НП, в частта му по т. 2, не е обжалвано, влязло е в сила и не е предмет на настоящото производство.

Решението, в обжалваната чу част, е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Фактическите констатации на въззивния съд са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

В съдебното производство фактическите констатации, отразени в АУАН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. В настоящия случай за установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на четирима свидетели – полицейските служители И. и З., лицето Й. М. - свидетел-очевидец на нарушението, подал сигнал на тел. 112, както и лицето Х. Т., посочен от страна на жалбоподателя също като очевидец на събитията. Свидетелите, вкл. свид. Т., са дали еднозначни показания относно релевантните за съставомерността на вмененото нарушение факти,

а именно че жалбоподателят управлявал лек автомобил „Мерцедес Е220 ЦДИ“, ДК [рег.номер на МПС] с форсиране на двигателя, което предизвикало продължително въртене на гумите и произвеждане на пушек от тях. Законосъобразно съдът не е кредитирал показанията на св. Т. в частта им, че управлението на процесния автомобил по описания начин се дължало на техническа неизправност. Показанията в тази им част се опровергават от показанията на св. З., който е заявил, че непосредствено след това, когато той и колегите му предприели проверка, водачът на автомобила опитал да напусне територията на търговския комплекс, управлявайки го. Законосъобразно съдът е дал вяра на показанията на З. като безпристрастни и непредубедени, предвид липсата на лични отношения с жалбоподателя, за сметка на свид. Т., и е достигнал до обосноваван извод за недоказаност на твърденията, че действията на жалбоподателя по управление на автомобила са били наложени от съществуваща техническа неизправност. В. самият жалбоподател в даденото писмено сведение също не е споменал за възникнал технически проблем с автомобила, а е посочил, че е решил да изпробва автомобила на своя приятел А., направил е две кръгчета около паркинга и спрял на място да върти гуми, по идея на връстниците му, при което се вдигнал пушек от гумите.

Свидетелите са дали ясни, конкретни и непротиворечиви показания, че на инкриминираните в АУАН и НП време и място, жалбоподателят Р. е управлявал лек автомобил „Мерцедес Е220 ЦДИ“, ДК [рег.номер на МПС] с форсиране на двигателя, което предизвикало продължително въртене на гумите и произвеждане на пушек от тях. Свидетелските показания за посочените обстоятелства кореспондират със събраните писмени доказателства и законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, включително относно авторството на нарушението. Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Както законосъобразно е приел въззивният съд, обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно че боравейки със системите на автомобила - форсиране на двигателя, Р. е постигнал ефект на продължително въртене на гумите и произвеждане на пушек от тях, който не би могъл да настъпи при нормалното управление на МПС. С тези си действия жалбоподателят е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за целта места. С оглед на изложеното, вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин от обективна страна.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя изцяло изводите на въззивния съд за доказаност на нарушението и от субективна страна. Законосъобразно е прието, че деянието е извършено с пряк умисъл, доколкото в качеството си на водач на МПС

жалбоподателят съзнателно е използвал територията на паркинга на търговски комплекс „С. С. Мол“, която следва да бъде приравнена на път, отворен за обществено ползване, предвид движението на хора и автомобили, за други цели, освен в съответствие с предназначението ѝ за управление на МПС с цел превоз на хора и товари.

Санкционната разпоредба на чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпроса за тяхното редуциране.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.07.2020г., постановено по н.а.х.д. № 2852/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-009225/22.05.2019г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта по т. 1, с която на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Г. И. Р. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право за управление на МПС за срок от 12 месеца“, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

